

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/27/2019
Identifikačné číslo spisu: 5114226329
Dátum vydania rozhodnutia: 17.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5114226329.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: FV BREZNO 1 s.r.o., so sídlom Lazovná 53, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 597 171, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SLIVKA & LEČKOVÁ, s.r.o., so sídlom Turčianska 16, 821 09 Bratislava, IČO: 35 913 754, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151 (predtým Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.), zast. AKMG, s.r.o., so sídlom Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 800 589, o zaplatenie 1 738,49 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/171/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. septembra 2018, č. k. 13Cob/39/2018-468, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 15. decembra 2017, č. k. 19Cb/171/2014-382, ktorým súd prvej inštancie I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.738,49 eur s úrokom z omeškania ročne vo výške 9,25 % od 25. marca 2017 do zaplatenia a trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením. 1.1. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu s príslušenstvom, ako pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalovanému neoprávneným účtovaním platby za prístup do distribučnej sústavy žalobcovi v nadväznosti na konštaláciu účinkov Nálezu Ústavného súdu SR PL. ÚS 17/2014 zo dňa 22. júna 2016 ex tunc, t. j. keď jeho účinky sa vzťahujú aj na situácie, ktoré vznikli pred vydaním tohto rozhodnutia, pretože má prednosť princíp ústavnosti. Na tomto základe odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania.

2. Proti rozsudku dovolacieho súdu podal žalovaný podaním zo dňa 10. decembra 2018 dovolanie, ktorým navrhol odvolací rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie

konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ C. s. p. s námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. V dovolaní popísal skutkový stav veci, namietal nesprávne právne posúdenie spočívajúce v použití nesprávneho právneho predpisu a jeho nesprávnu aplikáciu, keďže zmluvný vzťah vznikol za účinnosti zákona č. 656/2004 Z. z., t. j. v čase, keď nový Zákon o energetike č. 251/2012 Z. z. nebol v účinnosti a svoj názor v dovolaní podrobne odôvodnil. K právnemu názoru vyslovenému v Náleze Ústavného súdu SR PL. ÚS 17/2014, že jediným právnym titulom oprávňujúcim spoločnosť žalovaného vyberať od výrobcov platby za prístup do distribučnej sústavy je uzatvorená zmluva o prístupe do distribučnej sústavy a distribúcii elektriny, uviedol, že nemá oporu ani v ustanoveniach zákona č. 251/2012 Z. z., ani v príslušných ustanoveniach Pravidiel trhu a ani v prameňoch práva Európskej únie. V tejto súvislosti odkázal na Smernicu č. 2099/72/ES, Smernicu č. 2003/54/ES a rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-239/07. Zároveň tiež uviedol, že nespochybňuje spomínaný nález Ústavného súdu SR ako taký, ale nález nerozlišuje zmluvu o prístupe do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny § 26 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. a zmluvu o prístupe do sústavy (§ 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 251/2012 Z. z.). Nerozlišovanie týchto zmluvných typov má za následok, že súdy v konaniach spájajú pojem prístup do distribučnej sústavy s právom na distribúciu, čo je pre výrobcu z povahy veci vylúčené a je to v rozpore s právami a povinnosťami výrobcu podľa zákona č. 656/2004 Z. z., ako aj podľa v súčasnosti platného zákona č. 251/2012 Z. z. Uviedol, že výrobca nie je oprávnený uzatvoriť zmluvu o prístupe do distribučnej sústavy a distribúcii elektriny.

2.2. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. vyvodzuje z potreby riešiť právnu otázku spočívajúcu v právnom posúdení existujúceho zmluvného vzťahu so žalobcom ako výrobcom elektriny (zmluva o pripojení), v spojení s právnym posúdením ust. § 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 656/2004 Z. z. (ako podrobne rozoberá v druhej časti dovolania) a v nadväznosti na ust. § 96 zákona č. 251/2012 Z. z. v právnom posúdení zmluvy o prístupe do sústavy podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 251/2012 Z. z. v nadväznosti na príslušné ustanovenia tohto zákona. Právny názor k tejto problematike podrobne prezentoval v druhej časti dovolania.

2.3. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. vyvodzuje z toho, že právna otázka, ktorá je rozhodovaná rozdielne a zároveň od ktorej záviselo rozhodovanie odvolacieho súdu, sú účinky nálezu ÚS SR v konaniach podľa čl. 125 Ústavy SR a odkázal príkladmo na rozhodnutia v prospech účinkov nálezu ÚS SR „ex tunc“ - sp. zn. 1Obdo/8/2008, 4Obdo/28/2008, 1Obdo/12/2006 a v prospech účinkov „ex nunc“ - 2Tdo/69/2012, 1TdoV/6/2013, 6Tdo/11/2013.

2.4. Zároveň v dovolaní požiadal o odloženie vykonateľnosti rozsudku.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

4. Podľa ustanovenia § 440 C. s. p. platí, že dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Je pritom významné, aký dovolací dôvod vo svojom dovolaní uplatnila strana sporu a ako ho vymedzila.

5. Žalovaný vo včas podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. (vada uvedená v ustanovení § 420 C. s. p.), bez bližšej špecifikácie, akú procesnú vadu konania namieta a dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie veci, v zmysle ktorého má byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ C. s. p.), čím vymedzil pre dovolací súd záväzný rozsah na uskutočnenie dovolacieho prieskumu.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ C. s. p.

6. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

6.1. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je však limitovaná odsekom 2 uvedeného zákonného ustanovenia a taktiež aj ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

7. V rozhodovanej veci napadol dovolaním žalovaný rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v celkovej výške 1.738,49 eur (na uplatnené príslušenstvo sa neprihliada).

7.1. Ku dňu podania žaloby na súd prvej inštancie predstavovala výška minimálnej mzdy sumu 352,- eur (viď § 1 písm. a/ nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z. z.). Na to, aby bola daná prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 422 ods. 1 C. s. p., musel by dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení prevyšovať sumu 3.520,- eur, čo nie je splnené. Tzv. majetkový cenzus predstavuje obmedzenie prípustnosti dovolania na výšku sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu. V posudzovanom prípade tak ide o bagateľnú vec vylúčenú z meritórneho dovolacieho prieskumu.

8. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné. Z tohto dôvodu neboli splnené predpoklady na rozhodnutie o návrhu na odloženie vykonateľnosti rozsudku.

9. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.